

Aszód és Vidéke

Társadalmi, közgazdasági és irodalmi hetilap.

Előfizetési árak:

Évesre . . . 12 kor . . . Negyed évre . . . 3 kor.
Fél évre . . . 6 . . . Egyes szám ára 30 fillér.
Bérmintetlen leveleket nem fogadunk el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Felelős szerkesztő: Nyíry Lajos.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Aszódon, Grosz. K. papírkereskedésében.

Hirdetések:

egyzség szerint hirtványos áron közöltetnek. Nyit-tér sora 160 fillér. Előfizetőknek nagy árkedvezmény.

Pályaválasztás.

Vége felé közelg a vakáció, iskolába fognak járni ismét a fiúk s a lányok, hogy megtanulják a tudnivalókat, melyekkel, ha majdan felnőnek, meg kell keresniök a kenyerüket.

Természetes, hogy az iskolaév elején kétszeres gondja van a szülőnek a gyermekével s a fölött töpreng hogy milyen pályára szánja — ha szegényebb a szülő s ilyen a legelőbb — hogy honnan teremtsen elő a költséget gyermeke tovább tanítására. Manapság a gyermek pályájának megválasztása tekintetében sokkal nehezebb a szülő helyzete, mint azelőtt volt. Még csak tíz esztendő előtt is nem volt meg az a túlzásfoltosság a kenyér kereső pályákon, s bármilyen szakmát tanult is a gyermek, a szülő tudta, hogy meg fog tudni élni belőle, mert ugy az ipari, kereskedelmi mint az értelmiségi pályákon szükség volt új erőkre. Ma már egészen más a helyzet. Az új erők esztendőről esztendőre nagyobbodó számmal mennek a kenyérkereső pálya minden ágára s a gondos szülő most már csak azok közül választ, melyek kevésbé vannak elárasztva és túlzásfoltva.

Az utóbbi esztendőben folyton az a panasz hangzott fel, hogy nagyon sokan szeretik meg az iskolai képzetést és az értelmiségi pályákat választják. S azt a tanácsot adják a szülőnek, hogy ne tanítsák a fiukat, hanem adják inasnak vagy képzetessék ki ipari szakiskolákban.

Pedig e sorok írója számot vetvén a mai gazdasági helyzettel csak azt taná-

csolhatja a szülőnek, hogy jól vizsgálják meg, melyik iparágat sajátítatják el gyermekeikkel. Mert a túlzásfoltosság nemesek az értelmiségi pályán konstatalható, hanem a kereskedelemben is. Például kétszer is megdondolnám, hogy a fiamat kőművesnek vagy építőmesternek adjam. Ebben az iparban olyan óriási a pangás, hogy még a kőműves munkás is csak nagynehezen tud munkát kapni. A végzett és kész ifjú építőmesterek nagyrésze pedig mint rajzoló tengődik az építészeti irodákban. Ugyanígy vagyunk a nyomdász iparral is. Budapesten állandóan ezernél több faczér szedő sétálgat s a szedők egyesülete nemrégiben vörös plakátokon óva intette a szülőket, hogy ne adják gyermekeiket szedőinasnak, mert a szedősegédek nagy része már ma is koldus proletár. S így van ez sok más iparággal is.

Tehát nem áll az a tétel, hogy minden poklokon keresztül iparosnak kell nevelni a gyermeket, mert ezzel a jövője, a kenyere még nincsen biztosítva. Hanem igenis számot kell vetni a helyzettel, különösen a helyi viszonyokkal s fontolóra venni, melyik iparággal lehet meg legjobban boldogulni városunkban vagy a megyében. A pályaválasztást abból kell megítélni, a mit szemünkkel látunk, a mit közvetlen tapasztalunk, mert igazság az, hogy nagyjában mindenütt egyformák a megélhetési viszonyok. Arra fordítsa hát főgondját a szülő, hogy melyik iparág bír el nálunk újabb művelőket.

A kik pedig tovább taníttatják gyermekeiket, azokat ne csábítsa olyan nagy a diploma. Igaz, az oklevél szép

dolog, a doktor cím sem megvetendő, de manapság hányan vannak már, kik a diplomákkal is nyomorognak? Ezek a diplomás proletárok rendszerint túl vannak már a harminczon, midőn az oklevelet megkapták, tehát túl vannak életük felén. S ez a fél élet folytonos küzködés, szűkölködés közt mulik el, elmúlt az ifjuság a nélkül, hogy rózsája, tavasza lett volna. S az igazi küzdelem a kenyéért a legelőbb szegény tanult embernel csak a diploma megszerzése után kezdődik! Hát érdemes ezért tanulni, küzdeni? Ha ezek az urak valami jó mesterséget tanultak volna, vagy valami biztos bár szerény hivatalt vállaltak volna a matúra után, mennyivel boldogabbak lennének.

Jól gondolják meg tehát a szülő, milyen pályára szánják a gyermekeiket. A pályaválasztásnál éppen úgy számba kell venni az illető kereseti ág jövedelmezőségét és biztonságát, mint a gyermek hajlamát. A szülő, a ki nem számol a tényezőikkel jóvá nem tehető mulasztást követ el.

Adakozzunk a mentőknek!

Egy új és üdvös intézmény életbelépesé előtt áll Gödöllő városa: egy szakavatott mentő csapatot fognak szervezni a tűzoltóság kebelében. Akarat erős férfiak fogtak kezét egymással, hogy akár fáradság és áldozatok árán is megteremtsék azt, a mit a nép érdekei már oly régen kívánnak.

Szakavatott férfiak álltak a mozgalom élére s a fáradozásnak máris meg lett az eredménye. A mag el lett vetve s már aig kérdés, hogy lesz gyümölese. Két jeles fővárosi orvos vállalkozott rá, hogy a tűzoltók közül néhány kiválasztott egyént beavat a mentés és első segély techni-

E perczben nyílt az ajtó s a szobaleány egy üveg vízzel szolgált fel.

— Ne panaszkodj. Így! — inceselkedek a féktelenkedő Gyurkával; ő azonban nem vévén trefúra a szót, — mint gyöngye áldozatjára a királytigris — a szobaleány elé veti magát s rákiált:

— Vigyo ki ezt a vizet kisasszony, mert széjjel öntöm.

A szegény teremtés ijedten hőkölt vissza, én pedig kacagással igyekeztem Gyurka gondolatlanúságát enyhíteni.

— Ne ijedjen meg kedves kisasszony! Barátom ily száraz idő alkalmával víziszóban szenved, de azért csak tessék a vizet irthagyni és hozzon a számlámra egy liter bort és egy üveg szikvizet.

Ez aztán lecsillapította Bajor Gyurkát. . . Behozták a bort, megkerült a titkár is s aztán óvatosan ránk zárva az ajtót, nehogy valaki szerény estebédünk mellett megleppen benőnkelt, a falatozashoz láttunk. És csodák-csodája, miután Gyurka két pohár bort felhajtott, rászánta ő is magát, hogy megpróbálkozzon velünk versenyt falatozni s dicserélésre legyen mondván, kettőnk fölött fényes diadalt aratott. Ilyon az a választós gyomor, ha szükség szorongatja. . .

Másnap délelőt a szinpadiot felepitettük, a szinlapokat széthordtuk, szóval a mi előkészültre szükségünk volt, elvégeztük. Hát a közönség? Eltetteit bennünk a remény, biztunk a bizókkal.

A déli harangzó hangja ugy nyíllalt a szívünkbe, mint mikor kérőjenek az eladó leány azt feleli, hogy „nem.“ Valóban „nem!“. . . Nem volt ebéd, még csak morzsányi kenyérünk sem. Fájó szívet határoztuk el, hogy a délutánt, mint mormolat a fagyos évszakot át alusszunk.

Aludtam volna én, ha bizonytalan sorunk vasmarokkal nem marcangolná volna a szívemet. Bánatos gondolataim az elzalogosított Hanke és Gyurónál kalandoztak. Irigyteltem sorukat abban a barnára festett ládában. Milyen boldogok

TÁRCZA.

Nyaralásom 1901-ben.

Írta: Hollósy Mihály.

(II.)

Nehéz álmainm között gyakran viaskodok kétségbeesve — mint egy Prometeusz — a mesebeli szörnyekkel, melyek a nyugalom órái között fel-fel keresik büntelen lelkiismeretemet. Ilyenkor aztán nyöszörgök, mint a csapdába került ludtolvaj, hogy feleségem költ fel s részvételt kérni:

— Mit álmodtál drága fiam?

— Pakson jártam! — sóhajtom én keserű főhásznal, ha föleszmélek.

További magyarázatot nem kíván, hiszen tudja ő, hogy Paksnál paksabbul nem járt színész még sohol.

Hát nem is esoda! . . . Üres volt a tarisznyánk, hogy odaértünk, pénzünk sem maradt több egy koronánál. Biz ez veszedelmes állapot volt; de más itt az öreg hiba! Abban véttünk mi nagyot, hogy ugy feszítettünk Pakson az első félórában, mint a csizmás ember, pedig bocs-felőránk sem volt hozzá! Menyőlk nagy uralknak nézett bennünket a szálló tulajdonos s elfoglatlaltot velünk egy első emeleti esinos erkély szobát.

Csak mikor már kényelmesen elhelyeztük magunkat, fogtunk a tanakodáshoz, hogy nini barátaink, hátha vendégülönnk a szobabért előre követeli, mi lesz velünk akkor? . . . Külsőnk, megjelenésünk és budapesti mivoltunk azonban eléggé imponált. . .

Miután egy pergő nyelvű takarító asszony szobánkat rendbe hozta s magunkra hagyott bennünket, óvatosan körülnéztem, mint a ki tolvajságra készül s mellém intetem társaimat. Halkan, mert hát a falnak is fülei vannak, így suttogtam:

— Barátaim! kollegák! 1 korona, azaz

száz fillér összes pénzkészletünk. A többség döntse el, hogy mi történjék e summával. A ki valami okos javaslattal bír, szólaljon fel.

— Megisszuk — javasolja Bajor Gyurka a társdirektor.

— Oktalan a beszéded kedves Gyurka barátom. Két nap óta szédelgünk már étel nélkül, mint a teli verebek. Holnap estig mit sem remélhetünk s a hoinapi nappal is — ki tudja — nem-e kudarcot vallunk. De ha ma ehetünk jóalakásig, két napig ismét szembeszálhatunk az inséggel, mert a táplálék új erőt fog belénk önteni.

— Igaz, ugy van — szegődik segítségemre a titkár.

— Protestálók — szökiik fel ülőhelyéből Bajor Gyurka, mint valami megsebesült nemes vad. Eledel nélkül kihuzom két hétig is, de bor nélkül 24 óra is örökké valóság. Nem szoktam én meg a vizivást, hogy nyelőd a tenger! bor az én életöm, a lelkeim, de ha azt tegadjátok meg tolem, ugy járok, mint a potyka, ha szárazra vetik: elpusztutok. . .

— Figyelembé venném barátom tiszteletreméltó indokaidat, de hát a többség szava dönt. Kettő egy ellen. . . Fogja e pénzt tisztelt titkár ur, vegye nyakába e várost s ha valahol túlünk tőlünk hentes üzletre akad, térjen be, vegyen tápörtyüt, dugja zsebre, s aztán valamely sütbőlthől kenyeret vásároljon, csomagoltassa be jól, ne hogy megsejtsa valaki mit hoz, aztán siessen vissza.

Gyurka barátom e közben dühösen mérégette a szoba hosszát, szelét, súlyos lépteivel, s fújt, mint valami ketrecbe csuokt oroszlán.

— Hát engem szomjusággal akartok el-emészteni, vesztomet várjátok, pusztulásomat le-sítek? Miért is álltam én közöttök, oh miért tettem azt! . . .

— Biz azon magam is tanakodtam már.

— Hát honnan gyaníthatam volna, hogy orgyilkosok közé keveredek? . . .

kájába. Alig egy-két hete, hogy megnyitották a mentő tanfolyamot és az eredmények már is meglepők a kiképzés terén. E munka azonban a szükséges eszközök nélkül meddő, — ezek beszerzését kísérelt meg most a kezdeményező lelkes csapata egy nagyszabású ünnepély által, mely a mai napon tartatik meg Gödöllőn, az Erzsébet-parkban és folytatva az Erzsébet-szállóban. Polgártársak!

Rátok van szükség a kezdeményező e lelkes csapatának a nagy mű kivitelénél. Támogatás kell ezen intézménynek, hogy megszilárduljon és életképes legyen. Gondoljunk önmagunkra, a felebarát szeretetre s arra, hogy elvégre is önmagunknak hozunk áldozatot.

Ne sajnáljuk tehát pénzünket, járuljunk hozzá tehetségünkhöz képest az anyagi siker előmozdításához és támogatásunk ne csak a jelen esethez, de továbbra is ez üdvös intézményt, városunk és polgártársaink érdekében. Hisz mindnyájunkat érhet baleset!

Az ünnepély három részből áll: Kerti ünnepély, hangverseny és táncmulatság. Másóra a következő: A kerti ünnepély az Erzsébet-parkban délután 4 órakor kezdődik. Programja: Tüzilő és mentő gyakorlat a gödöllői dárda hangversenye. Nagyszerű tombola — 1 darab 500 koronás foyeremény és csaknem 100 darab más értékes nyereménytárggyal. Czigányzene és tánc. A kerti ünnepély este 8 óráig tart. — Belépőjegy 1 korona. Tombola-jegy 20 fillér. A tánczal egybekötött hangverseny az Erzsébet szállóban este 8 és fél órakor kezdődik, másóra a következő:

1. Dr. Várady Antal: Rákóczy Rados-tóban, melodráma előadja Klassohn Gyula úr, zongorán kíséri ugornyi új. Robitzek Gyula úr.
2. a) Mendelssohn: Scherzo.
b) Godard: Mazourka.
c) Stavenhagen: Capriccio.
d) Chopin: Valse, zongorán előadja: Bodó A. úr, a Nemzeti Zenede tanára.
3. Gyöngyi Izsó úr a kolozsvári Nemzeti Színház tagja.
4. a) Wagner Ária a Rienből.
b) Tosti Ninon. Éneklí Korányi Frida k. a., zongorán kíséri Bodó Alajos úr.
5. a) Bohm K. Holdvilág.
b) Schumann: A két gránát. Éneklí Robitzek Gyula úr, zongorán kíséri Bodó Alajos úr.
6. a) Bizet. Habanera Carmenből.
b) Fejér. A czámó románcza. Katalinból. Éneklí Korányi Frida k. a., zongorán kíséri Bodó Alajos úr.
- 7) Gyöngyi Izsó úr.

Hallotta?

[Megtörtént akáczok.]

Egy föltette sikkes asszonykáról szól ma egyik mesém. Az asszonyka örülten szereti az urát. Határtalan szerelme kiterjed minden apróra a kiknek ninesen gondjuk a táplálkozására! . . . E közben valami jóféle rostélyosnak az illata tévedt be hozzá a rozoga ajtó repedésein. Elérkeznyüve sóhajtottam fel:

— Oh boldog nyaralás! . . .

— Aztán haza gondoltam. Vajjon mit is ehett most az én drága kinesem édes feleségem? mert biztos, hogy eszik, fordítsa az Isten egészségére! — Aludj már te vén fonográf, ne dörögj, mint unalmában a falusi bakter! — förmed rám a társdirector. Micsoda ember vagy te, a ki társulatot rajtát se enni, se inni, se aludni nem engedged? . . .

Korholását kopogtatás szakította félbe. Mint a kit a kigyó megcsíp, úgy szöktünk fel mind a hármán. Villámként cikázott, eszünkön át az a gondolat, hogy a vendéglő bizonyára megszokta az egy huszonnegy óra óta nála tartozkodó műköplak mulatságát s most a szababért nyitja ránk az ajtót . . . Szemeink találtak.

Ujbl erősebb kopogás . . .
Új nines pardon, nines kegyelem. Meg kell nyitnunk a várkaput. Ha volt bennünk vakmerőség üres erőszánnal a város első szállodáját felkeresni, öntsünk lelkünkbe bátorságot ahhoz is, hogy most a végzetes katasztrófavá szembe szálljunk, férfiakhoz, színészekhez illő módon.

Kinyitom az ajtót . . . Egy tisztességes külsejű, öszszakáru úri ember áll a küszöbünk előtt. Uram Isten ki lehet ez? . . . Csak nem végrehajtó! . . .

Oh boldog tévedés! . . .
Az úri ember bemutatkozik és 3 darab első rendű helyet kér. Átveszi a jegyet és lefűti a három koronát.

A hol legnagyobb a veszély, ott legközelebb az Isten . . .

Te deók, te becsületes, jó ember! ha te látod azt az örömet, a mit az áltálad loolvasott három korona okozott, bizonyára nagy meglep-

ságra, gondos figyelme fölél minden módozatot, mely férje iránti rajongását kifejezésre juttathatja . . . De szóljon a mese . . . Az asszonykának hatalmas akáczok nyílnak az ablaka alatt. Kora tavasszal, miközben az erőteljes zöld levelek csak fakadólag voltak, a gondos asszonyka már előrelátólag vette körül férjét:

— Cicám! aranyos madaram! már rügyeznek a fák . . .

— Ugy! jön a tavasz angyalom . . . Ébred a természet titkos hatalma.

— Édes kis bogaram! ugy-e örülsz te is a tavasznak . . . Akáczillat lengi be majl azobánk minden zeg-zugát . . . Da látod tubiezmál! te nagy boldogságodban nem gondolsz semmire . . .

— Mire? egyetlenem!

Mire? a szemedre . . . tudod, hogy minő sokat szenvedsz édesem! szembajod miatt. Látod én már előre látom, hogy gímit az akáczlombok kibontakozásá hozunk elől, te delutánonkint nem fogsz tudni olvasni a homály miatt.

Oh! édes Istenem! minő előrelátó asszonykám van nekem!

A boldog férj el volt ragadtva a figyelem által s a mint az akáczlevelek fakadni kezdtek, a férj uram erős protekezióval kijárta, hogy annak alsó galyait körülnyíratta a város arra hivatott embere. Fakadtak a virágok, duzzadtak a lombok s férj uram delutánonkint boldogan tapasztalta, mirő pompás a megnyírt akáczok mögött olvasni. Délélt azonban míg ő elfoglalta volt . . . Akkor meg a hivatallaló határozott ifjak konstattáltak, minő pompás az idén az asszonyka ablaka . . . Mióta megvannak nyírva az akáczok olyan édesen látszik onnan azon át minden mosoly.

[A hét legrosszabú vizeze.]

Egyik előkelő nyaraló művészünk eresztette meg a napokban a piacon s konstattálhatjuk, hogy fényos sikert aratott vele.

Egy bájos fiatal asszonyka vásárolt a piacon, kit művészünk midő megpillantott, felhangosan így szólott mellette sétáló barátjához:

— No öreg! mi szolész már ehhez, mégis csak furcsa dolog. Erdemes volna újságba tenni.

— Mit te? kíváncsiskodott barátja

— Oda néz! szolott művészünk a piruló bájos asszonykára mulatva s aztán csodálkozál! . . . A város legszebb asszonya — piacra vitte báját.

Barátja meglepetve néz rá, aztán elkomolyodik és eképen válaszol:

— Az semmi, de tud meg, hogy én még Jászberényben nem láttam becsületes embert, de még csak okosat sem!

Művészünk, aki jászberényi születésű, feled egy pillanatra minden szépséget s sértődötten haragot kipirosozva megáll dühösen nézi végig barátját s már épen valami nagy dolgot vándékozik művelni a jászberényi érdekében, mikor az kedélyes mosollyal folytatja:

— Nono csak lasabban barátozsókám! Hidd meg, hogy egy van, amint én mondom. Sohasem jártam Jászberényben.

[A világ az nem csalódik.]

Azt tartják, hogy a világot elámitani feleto nehéz . . . Talán igaz e dolog . . . talán nem.

gedés szállta volna meg szivedet! . . . Micsoda jököd, micsoda boldogság! Olettük egymást, mint a hajótöröttek, akik felé siet már a mentősónak.

Kötelekkel sem köthetett volna le bennünket senki. Rohantunk tüstént le a vendéglőbe, a hol hamarosan az összes található zsemlet, kifitt elfogyasztottuk, megittunk rá két liter bort és egy negyed óra leforgása után úras zsebbel, de tele gyomorral távoztunk s most már az estére őszinte nyugalommal várakozhattunk.

A kültözött idő elérkezett az előre váltott jegy tulajdonosa is megérkezett, de rajtok kívül senksem jött.

Az az mégis: egy fiatal ember jelent meg öltözömben, hogy ő Dr. N. N. uradalmi gondnok fia és az őt forint terebberört jött. Ha nem fizetünk, a termet bezárják.

Miattam ugyan beszélhatsz! — gondoltam magamban s közönyösen fordítottam hátat a hivatlan vendégnek.

Biz én nem tudom, hogyan s mikor távozt. Ugy kilencz órára mégis öszszerűdött annyi vendég, hogy a terebberört lefűztük, de azonfelül még hat koronánk is maradt.

Az előadást lejátszottuk, aztán kifűztük az elmutt éjszakáért a szobát, a bort, de már annyi pénzünk nem maradt, hogy a következő éjszakáért járó 1 fnt 40 krajczárt lefűzzük.

Megszólított a korcsmáros, hogy a szobát olcsóbban kérjem, de alig hogy szót ejték, derékton tőri a mondani valót: Hogy ő nekünk a szobát olcsóbban adja? . . . Nekünk, a kik már a második 84 órája tartózkodunk a vendéglőben s még csak egy pörköltet sem rendelünk az ő konyhájában. Ha drága a szoba, folyadomjunk oda a hova ebédre jártunk.

Ez a szerencsétlen ember azon hiszomben élt, hogy mi az ő konyháját fűtmáluk, kicsinyeltük . . . Oh te korcsmárosok legfoglaltabbja, hēt nem láttál keresztűl a szítár, nem vetted

Mulatósverő! kis városunkban, hol most oly igen sok a tánc, egyik feszitlen mulatságon öszse került egy jöködvi sikkes leány, egy vidám, bohó ifjuval. A cigány patgöz zenéje, a leány aranyos kedélye, élénk tette a társalgást s kaczerkódó hangon beszélgettek a kisvárosi szerelemről, melyet annyi mindentől kell övni. Egyszerre pompás ideára találtak pár percz mulva patgöz jókedvel táncoltak a csárdást. A leány kaczeron mosolygott az ifjura, az ifju szerelmes tekintettel fogta fel mámorító támadását. Kölcsebnős bizalom szállott közéjük s egy pár ujra után . . . a gardedámok meg a borozó urak között sietve kísértett egy új hir, hogy ez a jöködvi pár mennyire rajong egymásért. A mamák felállottak, közelebb mentek s boldogan konstattáltak, hogy a hírnek igaz van . . . A jöködvi pár meg körülnezték s abba hagyta a táncot . . . Itt-ott suttogták: „Minő szerelmesek! . . . Istenem minő boldogok! . . . S ök helyükön nagot kaczagtak a tréfán, s megváltak gyözdöve, hogy a világot elámitani nem nehéz. S még azt tartják, hogy a világ az nem csalódik. Eddig a mese, a kik terjesztik, hozzáteszik még hamisan azt, hogy az ifju is, a leány is erősen sajnálják, hogy az a szerelmes csárdás csak világméltos volt.

[Szerkesztő úzenetek.] (Paródia.)

X. Y. Mint látja — meglejten, de telik ott jobb is.

Z. W. Köszönet a jó tanácsért. Különböző biztosíthatjuk hogy minket senki attól el nem rottet és nem fog a jövőben sem, hogy a léseki kalendárium kitűnőnek bevált novelláit ismételtlen le közöljük. Mert a mi helyünk drága. Ismételtlen köszönet.

HIREK.

Udvari élet. IV. Ferdinánd toszkánai nagy herczeg szeptember első napjaiban Gödöllőre érkezik a szokásos öszi vadászatokra. Előrelátóhatóan egy hónapot fog itt tölteni.

Kinevezések. Magurányi József aszódai javító intézeti tisztelbeli lelkész, ugyanoda rendes lelkész nevezetett ki. Id. Huszár László r. kath. lelkész ugyanoda segédlelkész nevezetett ki s állását f. hó 18-án fogja elfoglalni.

Óvoda megnyitás. Vasárnap, augusztus hó 3-án d. u. 5 órakor avatták fel a községi óvoda új helyiségét a Petőfi-terlen s szép kis ünnepség keretében. A tágas terem — melynek falát és külső kőpét a gondos kezek díszessé varázsolták, — teljesen megtölt a közönséggel. Az ünnepélyt a kicsik fohászva nyitotta meg, melyet körbe állva mondottak el Vilksy Luiza, az óvoda vezetőnöje előmondásával, kérve az Istent, hogy virágoztassa ez üdvös intézményt. Azután előállott egy kis fiu és üdvözölte a jelenvott közönséget. Majd Kapczy Vilmos fűszolgabíró mondott nagyhatalú lendületessé, megígérve további pártfogását és örömet tejezve ki a fölött, hogy az óvoda elfogalta a közönségét rendelkezésére bocsátott épületet. Végül Hainisch Ferenc főjegyző mondott köszönetet Garán Dánielné elnöknek, ki oly szerettel karolta fel és istápolja folyton a kisdedek ügyét és evvel a szép ünnevet véget ért.

észre a három sóvárgó arcz az a be'ső harczot, valahányzser konyhad előtt elszédeltgett, érezvény pecsenyéd mennyei illatát . . . Hiszen fűtyolos révetegen járó szemekből sirt ki az a keserű panasz, hogy mi szegény komédiások már harmadnapja a fűtt étel színet sem látunk . . .

Minden ekkeseredésem mellett is nem bírtam visszagyurni a kaczagást. Lelkemből nevettem, mint az örült nevet saját szerencsétlenségén . . . De hát miért dönteném romba azt a hizelő illuziót, melylyel bennünket e kedves ur megtisztelni igyekszik; azért így szoltam:

— Vendéglős ur nines az a sok a mi el ne fogyjon. Öszses pénzünk 80 krajczár. (Volt még 1 fnt 20 krajczárunk, de hát holnap is nap lesz.) Ad-e kérem 80 krajczárért reggelig egy szobát.

— Ugy? Az már más! — szól a vendéglős megszédítőd. Tessék fizetni és költözzenek a földszint 10-ik számú szobába. (Előre kifűztette, nehogy reggelig ez is elolvadjon.)

Földszint 10-ik szám! . . . Az volt csak a szoba! Három ágy közül kétöben szalmászák, a harmadik üres, csupán az ágydeszkák lögtak benn; párna helyett ebben rongyos paraszt dolmány, amabban rossz ködmen a fejalja. Takarónak még csak hire szinacs és micsoda penész-szag! . . .

Végig borzongott rajtuk a híd, inkább menekülni szerettünk volna e helyről, de hova fűssünk a fekete éjbe! . . . Lehajítottuk felesleges ruhánkat a szoba padlora s úgy aludtunk roggeligen mint a cigányok.

A hajnal első sugara már talpra állított mind hármat. Mosakodni akartunk, de sem víz, sem tükör, még csak egy elnyűtt kefe sines sehol.

— Gyérünk innen Gyurka! Itt már kifűgatták belőlünk, hogy nem vagyunk földes urak vége a becsületnek. Okulj öreg! most tanultam meg én is, hogy milyen a világ . . .

Uzsoverseny. Uzsoversenyit rendezett f. hó 3-án (vasárnap), Gödöllő nyaraló ifjúsága a Giza-fürdőben. A verseny d. u. 3 órakor kezdődött szép számú közönség jelenlétében. Az úszásban különösen kiűntek és jutalmat kaptak a következők: Sik Endre, Koós Imre, Mészáros Sándor, Róna Stefán, Veszstein Henrik, Kozma Andor, Kálmán Dezso, kiket a közönség is élénk óvatlábán részesített.

A gödöllői méhésztanfolyam. A gödöllői állami méhésztanfolyam f. hó 4-én volt a néptanítói részére rendezett méhésztanfolyam bekezdése. A négy hétig tartó tanfolyamon huszan vettek részt, a kik Mátyás miniszteri tanácsos, Nick kir. tanácsos, jószággazdát, Kovács orsz. méhésztan felügyelő vezetése alatt mutatták ba készségüket. A gyakorlati és az elméleti próbát egyaránt jól sikerült és a miniszter képviselője a tanfolyam halgatóknak, valamint az előadókknak elismerését fejezte ki. A második tanfolyam f. hó 5-én kezdődött, ezen is husz néptanító vesz részt.

Kimutatás az 1902. augusztus hó 2-án a Gödöllőn létesítendő Petőfi szobor alapjává rendezett táncmulatságról. Bevétel: 235 korona. Kiadás: 157 kor. 50 fillér. Tiszta jövedelem: 77 korona 80 fillér. — Felülfizettek: Gallo Antal, Lukács Gyula, Polner Lajos 10—10 korona. Krausz Vilmos 6 korona. Dr. Bazsilla István, Néger Adolf, Nick Ede, X. Y. 4—4 korona. Dr. Siratorfi Korikéi 5 korona. Bittó Pál, Mandl Antal, Nyír Lajos, Szabó Kálmán 2—2 korona. Összesen 65 korona, kiknek a rendezőség ez után mond halás köszönetet.

Emberélet egy sonka miatt. Hévizgyőrön történt évekkel ezelőt, hogy Dudás Pál keményből ült egy sonka s ezért Borbály Mihályt fogja gyanuba. Be is pörölte, de Borbály nyert és felemelt homlokai s büszkén ment haza a gödöllői járásbíróagtól — nem sült ki rá semmi. E naptól fogva a két szomszéd folyton torzalkodott egymással, melynek azután szomorú vége lett. Tavaly szeptemberben Dudás annyira elázott a község kocsmájában, hogy a bíró vezette egy darabig hazafelé, de mivel látta, hogy maga is haza talál, elbocsátotta. Féltára mulva már híre futamodott, hogy Dudás halva fekszik az utcán, valaki leütötte. A gyanyu rögtön Bo bélyra irányult, a ki ott iszogatót a koresmában s mikor régi haragosa távozott, ő is utána sompolygott. A csendőség valamint a vizsgálobíró előtt beismerte tettét, de a végtárgyaláson tagadott mint a parancsolat, daczára a terhelő tanuknak. A pestvidéki esküdtbírósg halál okozott súlyos testi sértés büntette miatt n e g y é v i f e g y h á z r a ítélt Borbály Mihályt, akinek semmisségi panaszát most a kuria visszautasította.

V. 573/2. 1902 sz. Arverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a gödöllői kir. járásbírósgnál 1902. évi V. 573/2. számú végzésével Dr. Zacher Kálmán a takarékpénztár által képviselt a szódai hitelbank a takarékpénztár felperes részére Krok és György és neje alperes ellen 2000 kor. követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperesét lefoglalt s 2480 koronára becsült ingóságokra a gödöllői kir. járásbírósg fenti számú végzésével az arverés elrendeltetvén, annak felhírlgallatatók követelése erejéig is, a mennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperes lakásán Pécel közszékhelyen tartozó „Loesod pusztában” a Czeleka majorban leendő megtartására határidőül 1902 évi augusztus hó 13-án délután 2 órája tüzetik ki, mikor a bíróság lefoglalt tárgyak, cölnek s egyéb ingóságok a legfőbb ígérőnek közpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhírlvatnak mindazok kik az arverésben 46 ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshöz tartanak jogot, elsőbbségi bejelentést vagy irásban beadni avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak. A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik. Kelt Gödöllőn 1902 évi július hó 25-ik napján.

Böhl Ambrus, s. k. kir. bír. végrehajtó.

1902 V. 466/2 számhoz. 1902 vgrh. 566 szám.

Arverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a gödöllői kir. járásbírósgnál 1902. évi V. 466. számú végzésével Dr. Papp Antal a budapesti ügyvéd által képviselt Rákóczi Károly és neje a takarékpénztár végrehajtó részére Schmitt Lechner Nándor és neje végrehajtást szenvedett ellen 1097 korona követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán végrehajtást szenvedett lefoglalt 1979 korona 60 fillére becsült ingóságokra a gödöllői kir. járásbírósg fenti számú végzésével az arverés elrendeltetvén, annak a Bellez Béla 642 korona, Gödöllői takarékpénztár 600 korona, Marek József 321 korona 80 fillér, Walla József 240 kor. 76 fillér 64 a többi felhírlgallatatók követelése erejéig is, a mennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, végrehajtást szenvedett lakásán Rákóczi-Szent-Mihály leendő megtartására határidőül 1902. évi augusztus hó 13-ik napján

d. e. 10 órájára tüzetik ki, mikor a bíróság lefoglalt kávéházi berendezés, edények, billiárd asztal, zongora, szobabútorok s egyéb ingóságok a legfőbb ígérőnek közpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhírlvatnak mindazok, a kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshöz tartanak jogot, miszerint elsőbbségi bejelentéseiket az arverés megkezdése előtt kiküldöttnek vagy irásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Gödöllőn 1902 évi július hó 20-ik napján.

Trszlánszky Kálmán s. k. kir. bír. vgrhó.

3029 sz. tkl 909

Arverési hirdetményi kivonat.

A gödöllői kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az a szódai hitelbank és a takarékpénztár végrehajtóknak Matur Mihály nével. Récsán Julianna végrehajtást szenvedett ellen 400 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a gödöllői kir. járásbírósg területe, Gödöllő közszékhelyen fekvő, a gödöllői 167. sz. betéti Matur Mihályné, szül. Récsán Julianna nével álló A. L. 3 sor 3792. hrsz. ingatlanra 153 kor. kiküldési árban:

az ugyanazon betéti A. H. 1—2. sorsz. a felvett ingatlanra 59 kor. kiküldési árban s végül a gödöllői 1647. sz. betétben ugyanannak nével álló A. L. 1—2. sor 798. 799. hrsz. 185. 6. 1 sz. ingatlanra és háza 1840 kor. ezennel megállapított kiküldési árban az arverés elrendelt s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902. évi szeptember hó 1. napjának d. e. 10 órájkor ezen kir. járásbírósg hiv. helyiségében megtartandó nyilvános arverésben a megállapított kiküldési árban is eladandó fognak.

Arverési számféközök tartoznak az ingatlan becsárának 10%át készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8 §-ában kijelölt ovdáképes értékpapírra, a kiküldött közelezzetenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervény átszolgáltatni. Gödöllőn 1902. évi április hó 21-ik napján.

A gödöllői kir. járásbírósg mint tkl. hatóság. (P. H.) Dr. Csengery s. k. kir. aljárás bíró.

MAGYAR KORONA

GYÓGYSZERTÁR

Gödöllő, postabélyeg kelte.

T. cz.

Van szerencsem szives tudomására hozni, miszerint helybeli gyógyszerterármal kapcsolatosan:

S Z I K V I Z G Y Á R A T

rendeztem be, mely nemcsak szorosán vett és a törvény által is eldirt egészségügyi szabályok és rendeleteknek felel meg, hanem föl van szerelve a modern technika legújabb vívmányaival.

A Vegytiszta-szikvizet folyékony szénsavval gyártom és szabályos vízzüröt is alkalmazok: szóval nem kiméltem semmi költséget, hogy a t. közönség legmesszebb menő igényeinek is megfelelhessenek.

Midőn tehát b. bizodalmt kérem, nem mulaszthatom el figyelmét még arra felhívni, hogy szikvizese üvegeim, gyógyszerteráram özégével vannak ellátva.

Kivaló tisztelettel Szentmiklóssy Béla.

Plistill Ede

temetkezési vállalata GÖDÖLLŐN, Váci-utca 460. szám.

Mindenmemű koporsók kaphatók ércz-, keményfa- vagy fényezett diófából, kisebb-nagyobb méretben. Szemfódelek, virágok, szalagok, sirkoszoruk, viaszgyertyák. Szobabehúzások, ravatal-felállítás, a személyzet diszes egyenruhában, a gyászkocsi mellett faklyával, — nyitott halottaskoCSI vagy diszebb üvegcsoSI, akár vidékre is, minden felszereléssel elfogadtatik.

gyászjelentések 1 óra alatt elkészítettek.

1902 V. 144/4 számhoz.

1902 vgrh. 334 szám.

Arverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a gödöllői kir. járásbírósgnál 1902. évi V. 144. számú végzésével Dr. Böszörményi Oszkár budapesti ügyvéd által képviselt Welter Jakab végrehajtást szenvedett ellen 894 kor. 82 fillér követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán végrehajtást szenvedett lefoglalt 2383 koronára becsült ingóságokra a gödöllői kir. járásbírósg fenti számú végzésével az arverés elrendeltetvén, annak a Mikló Vilmos és fia 1482 kor. 86 fillér, Feuermann József 661 korona 15 fillér, Schweitzer Károly 1039 korona, Mauther Henrik 63 korona és a többi felhírlgallatatók követelése erejéig is, a mennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, végrehajtást szenvedett lakásán a szódai leendő megtartására határidőül 1902. évi augusztus hó 12-ik napján délután 10 órájára tüzetik ki, mikor a bíróság lefoglalt szobabútorok, koresnai berendezés, kávéházi s szállodai berendezés, billiárdasztal s egyéb ingóságok a legfőbb ígérőnek közpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhírlvatnak, a kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshöz tartanak jogot, miszerint elsőbbségi bejelentéseiket az arverés megkezdése előtt kiküldöttnek vagy irásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik. Kelt Gödöllőn, 1902. évi július hó 9.

Trszlánszky Kálmán s. k. kir. bírósági végrehajtó.

(P. H.)

Árverési hirdetmény kivonat.

A gödöllői kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az a sz. d. i. h. t. b. a. k. és t. a. k. a. r. é. p. z. u. t. a. r. végrehajtónak Rab Vilmos végrehajtást szenvedő elleni 790 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a gödöllői kir. járásbíróság területén lévő, Galgahévíz községben fekvő 1) a hévízi 319. sz. betétben Rab József, Rab István, Rab Vilmos, Rab Piroksa férj, Solymossy Sámuelné, kisk. Rab Lajos, kisk. Rab Győző, kisk. Rab Erzsébet, kisk. Rab Mariska, kisk. Rab Rozália, kisk. Rab Juliska nevén álló, azonban az 1881. évi 60. t. e. z. 158. §. a alapján egészen elárverezendő A 1-1-2. sor 404-405. hrsz. 100 5.1. sz. ház és heltelekre 813 kor. kiküldési árban;
 2) ugyanazon betétben ugyanazok nevén álló, azonban a hivatkozott § alapján szintén egészen elárverezendő A 1-1 sor 1011/1. hrsz. ingatlanra 196 korona kiküldési árban;
 3) a hévízi 317. sz. betétben ugyanazok nevén álló azonban a hivatkozott § alapján szintén egészen elárverezendő A 1-1 sor 1055 hrsz. ingatlanra 74 kor. kiküldési árban;
 4) ugyanazon betétben ugyanazok nevén álló, azonban a hivatkozott § alapján szintén elárverezendő A 1-2. sor 1021 hrsz. ingatlanra 184 kor. kiküldési árban;
 5) ugyanazon betétben ugyanazok nevén álló azonban a hivatkozott § alapján szintén egészen elárverezendő A 1-3 sor 2174. hrsz. ingatlanra 95 korona kor kiküldési árban;
 6) ugyanazon betétben ugyanazok nevén álló, azonban a hivatkozott § alapján szintén egészen elárverezendő A 1-3 sor 2174. hrsz. ingatlanra 95 korona kor kiküldési árban;
 7) végül a hévízi 943. sz. betétben A 1-1-13. sor 2047, 2048, 2047, 2850/1, 3440, 3443, 3614-3616. hrsz. a. felvett ingatlanból kisk. Rab Vilmos B5 alatti és Rab István, Rab Vilmos, Rab Piroksa férj Solymossy Sámuelné, kisk. Rab Lajos, Győző, Erzsébet, Mária, Rozália és Julianna B 20-28. alatti illetőségére 658 kor. kiküldési árban és pedig a felsorolt összes ingatlanokra C2., illetve C1. alatt özevgy Rab Istvánné szül. Laczkovits Aranka javára bekebelezett özevgyt jognak oly feltétellel melletti fenntartásával, hogy a mennyiben az egyes ingatlanok külön-külön a megelőző teherterület fedezetéhez szükséges 800 kor. vételárért el nem adatnának, az árverés az özevgyi jog fenntartása nélkül nyomban folytatandó az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902. évi szeptember hó 2-ik napján d. e. 10 órakor Galgahévíz községében tartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alul is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának tíz szarát készítenében, vagy az 1881. évi 60. t. e. z. 40. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óradékköpes értékpapírban a kiküldött lezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. e. z. 170. §-a értelmében a bányászának a bíróságnál előleges elhólvázásról kiállított szabályszerű elismerésvényt átadogatni.

Gödöllön, 1902. június hó 9-én.
 A gödöllői kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Csengey, s. k.
 kir. aj. bír.

Eladó

Gödöllőn, az Erzsébet királyné úton egy 240 □-ös területű Villatelek gyönyörű gyümölcsösset. Bővebb értesítést Laukó Mihály ad Gödöllőn, Isaszegi-út 67. szám. 1-3.

Ritka alkalom

nyomatványok beszerzésére !!

Tisztelettel hozzuk a n. é. közönség szíves tudomására, hogy Gödöllőn, az „Arany Sas”-házban levő, korszerűen berendezett

könyvnyomdánkban

az alant felsorolt nyomatványokat a következő árszámok mellett készítjük:

100 db. jó minőségű névjegy	—	kor. 80 fill.
110 „ eljegyzési értesítés	1	20 „
100 „ lakodalmi meghívó	1	20 „
1000 „ levélpapír ezégyomással	5	60 „
1000 „ levélboríték	4	40 „
1000 „ számla, negyedretű	6	60 „
1000 „ nyolczadretű	4	60 „
1000 „ körlevél negyedretű	3	60 „
1000 „ nyolczadretű	4	60 „
1000 „ levelezőlap	6	—
1000 iv ügyvédi, ügyvédi pénzútlevelet vagy bármily szövegv nyomatvány legfinomabb fehér papírral 10 kor.		

Mindenféle nagyobb szabású nyomatványokat is rendkívüli olcsó árban készítünk.

Kívánó tisztelettel

„Erzsébet”-könyvnyomda
 Gödöllőn, „Arany Sas”-ház.

Arany Sas

Magyarnak Pécs. — Németnek Bécs.

Nem tetszőrt a pénz visszazadatik.

Schönwald Imre

Három évi irásbeli jótállás.

ékszergyáros, óras és látszerész.
 PÉCS.
 Ne küldjék pénzünket külföldre!

Hazai Iparunkat előmozdító cézgemnél mindennemű arany és ezüst tárgy, órák és minden eszkmába vágó czikkeek sokkal olcsóbban, jobban és megbízhatóbban szerezhetők be, mint a külföldön.

Valódi ezüst női remont. óra frt 6.—
 Ugyanez dupla fedéllel frt 8.—
 Valódi 14 kar. arany női rem. óra frt 14.—
 Ugyanez dupla fedéllel frt 18.50

Valódi ezüst páncél óralanck m. kir. fémjelzéssel
 15 gramm-súlyban frt 1.20 (3 gr. súlyban frt 3.8)
 25 gramm-súlyban frt 1.50 (7 gr. súlyban frt 4.50)
 30 gramm-súlyban frt 2.30 (8 gr. súlyban frt 5.20)
 40 gramm-súlyban frt 2.60 (10 gr. súlyban frt 6.5)
 50 gramm-súlyban frt 3.25 (15 gr. súlyban frt 9.50)

14 kar. arany peesétgyűrű frt 6.80
 Új aranyból 6 kar. frt 3.50
 Double arany frt 1.50
 Mértékül elegendő egy papírszállag.
 Ugyanez erősebb 9 frt. Ugyanez arany szeg. 12 frt. — Tula ezüst ankre remon. dupla fedéllel 12 frt. Valódi 14 kar. arany ankre-rem ontór óra 24 frt. — Dupla fedéllel 35 frt.

Valódi 14. kar. aranyláncok 40 félé divatos mintában.
 20 gr. súlyban frt 24.— 40 gr. súlyban frt 47.—
 26 gr. súlyban frt 30.— 50 gr. súlyban frt 58.—
 30 gr. súlyban frt 37.— 60 gr. súlyban frt 69.—

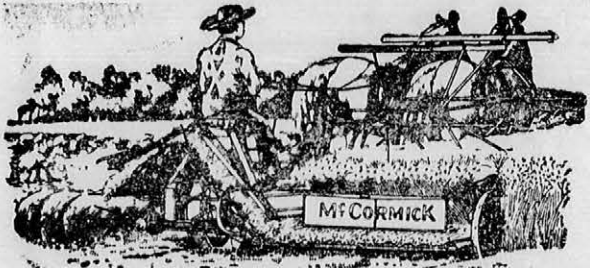
Egy 25 grammos aranylánchoz egy 15 grammos köves függelék véve összesen 40 gramm nálam 34 frt 50 krajczárba kerül.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve bárkinek küldetik

Valódi ezüst rem. óra frt 5.—
 Dupla fedéllel frt 7.—
 Valódi ezüst ankre rem. dupla fedéllel frt 8.—

Mc Cormick Harvesting Maschine-Company

(Chicagói aratógépgyár)

GRAND PRIX

PARIS 1900-ban.

Kéveköto aratógép, Köszörülőkészülék, Szénagyűjtő gereblye Fűkaszalógép, „Daisy” marokrakó aratógép és kéveköto fonal.

gyártmányai.

Ne vásároljon, míg gépeinket nem látta s árainkat nem kérdezte. Olcsó tartalékreszek óriási raktára.

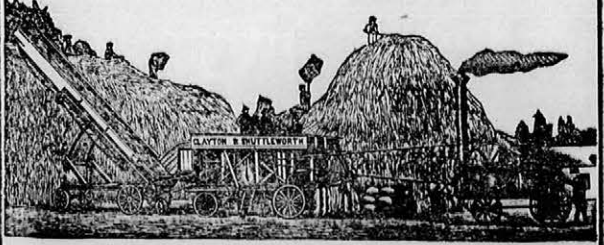
William J. Stillman, igazgató.

Évi termelés: 362,000 gép.

Budapest, V. kerület, Váci-ut 80. szám.

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz. által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek 2 1/2 egész 12 lóerőig, szalmakaszalók, továbbá járgány-cséplőgépek, löhő-cséplők, tisztító-rosták, konkolyosók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronk.

„Columbia-Drill”

legjobb sorvetőgépek, eszékavágók, répvágók, kukorica-morszólók, darálók, bűrő-malmok, egytetemes acél-ékek,

2- és 3-vasú ékek és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.

